UE
Proiect

COMITETUL EXECUTIV
AL BĂNCII NAȚIONALE A MOLDOVEI

HOTĂRÂREA nr. ____
din _____ 2026

Pentru aprobarea Regulamentului privind categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de proprietate

În temeiul art.268 alin. (3) din Legea nr. 232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2016, nr.343-346, art.707), acțiunea 39 din Anexa A aferentă Capitolului 9 „Servicii Financiare", Cluster 2 „Piața Internă" din Programul național de aderare a Republicii Moldova la Uniunea Europeană pentru anii 2025-2029, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 306/2025 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2025, nr. 269-288, art.319) și art.16 alin. (2^1) din Legea nr. 100/2017 cu privire la actele normative, Comitetul executiv al Băncii Naționale a Moldovei

HOTĂRĂŞTE:

Prezenta Hotărâre pune în aplicare Regulamentul delegat (UE) 2017/867 al Comisiei din 7 februarie 2017 privind categoriile de acorduri care trebuie protejate în cadrul transferurilor parțiale de proprietate în temeiul articolului 76 din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 131 din 20 mai 2017, CELEX: 32017R0867.

1. Se aprobă Regulamentul privind categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de proprietate, conform anexei.

2. Prezenta hotărâre intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Anexă
la Hotărârea Comitetului executiv
al Băncii Naționale a Moldovei
Nr. din zz.ll.aaaa

REGULAMENT
privind categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de proprietate

Capitolul I
Dispoziții generale

1. Prezentul regulament stabilește categoriile de acorduri care beneficiază de protecție în cadrul transferurilor parțiale de active, drepturi sau obligații în temeiul art.268 din Legea nr.232/2016 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții (în continuare – Legea nr.232/2016).

2. Prezentul regulament clarifică domeniul de aplicare al diferitelor forme de protecție prevăzute de Legea nr.232/2016 în cazul fiecărei categorii de acorduri.

3. Noțiunile şi expresiile utilizate în prezentul regulament au semnificaţia celor prevăzute în Legea nr.232/2016. În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiţii:

3.1. **„securitizare”** înseamnă securitizarea astfel cum este definită la pct. 3.21 din Regulamentul nr. 221/2025 privind tratamentul prudenţial al securitizărilor;

3.2. **„acorduri de compensare contractuală”** înseamnă acordurile de compensare contractuală astfel cum sunt definite la pct.106-107 din Regulamentul nr. 220/2025 cu privire la tratamentul riscului de credit al contrapărţii pentru bănci și modificarea unor acte normative ale Băncii Naționale a Moldovei.

Capitolul II
Condiții privind contractele de garanție reală, inclusiv operațiunile de finanțare prin instrumente financiare

4. Contractele de garanție reală prevăzute la art.268 alin.(1) lit.a) din Legea nr.232/2016 includ următoarele:

4.1. acordurile care prevăd garanții și garanții personale (*guarantees, personal securities and warranties*);

4.2. drepturile de retenție și alte garanții reale;

4.3. operațiunile de dare cu împrumut de titluri de valoare care nu implică transferul deplin al drepturilor de proprietate asupra garanției reale și care presupun ca o parte (împrumutătorul) să dea cu împrumut titlurile de valoare celeilalte părți (debitorul) în schimbul plății unui comision sau a unei dobânzi, precum și ca debitorul să ofere împrumutătorului garanții reale pe întreaga durată a împrumutului.

5. Contractele de garanție reală se califică drept contracte de garanție reală în temeiul art.268 alin.(1) lit.(a) din Legea nr.232/2016 numai dacă drepturile sau activele la care este atașată garanția reală sau la care aceasta ar fi atașată în urma producerii unui eveniment care determină executarea sunt identificate sau identificabile suficient în conformitate cu termenii contractului și cu legislația națională aplicabilă.

Capitolul III
Condiții privind acordurile de compensare reciprocă

6. Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.

7. Acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare reciprocă, astfel cum sunt menționate la art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016, în oricare dintre următoarele situații:

7.1. atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de un fond de garantare, astfel cum se menționează la art.42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

7.2. atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la art.3, pct.17 din Legea nr.183/2016 cu privire la caracterul definitiv al decontării în sistemele de plăți și de decontare a instrumentelor financiare sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.

8. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție, poate decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare reciprocă încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți, în măsura în care se referă la alte tipuri de drepturi și obligații decât cele menționate la pct.6 și 7, se pot califica drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul art.268 alin.(1) lit.c) din Legea nr.232/2016 atunci când acordurile respective sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.

Capitolul IV
Condiții privind acordurile de compensare

9. Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție de credit și o singură contraparte se califică drept acorduri de compensare reciprocă în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 atunci când se referă la drepturi și obligații care decurg din contracte financiare sau instrumente financiare derivate.

10. Acordurile de compensare contractuală încheiate între o instituție de credit și una sau mai multe contrapărți se califică drept acorduri de compensare în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 în oricare dintre următoarele situații:

10.1. atunci când acordurile sunt legate de activitatea de contraparte centrală a contrapărții, în special de activitatea acoperită de un fond de garantare, astfel cum se menționează la art.42 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;

10.2. atunci când acordurile se referă la drepturi și obligații față de sistemele definite la art.3, pct.17 din Legea nr.183/2016 sau față de alte sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare și sunt legate de activitatea lor de sisteme de plăți sau de decontare a titlurilor de valoare.

11. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție poate decide, în cazuri individuale, că acordurile de compensare încheiate între o instituție și una sau mai multe contrapărți se pot califica drept acorduri de compensare în temeiul art.268 alin.(1) lit.d) din Legea nr.232/2016 atunci când sunt recunoscute în scopul atenuării riscurilor de normele prudențiale

aplicabile, iar protecția, în special prin neseparabilitate, reprezintă o condiție a recunoașterii respective.

Capitolul V
Condiții generale aplicabile contractelor de garanție reală, acordurilor de compensare reciprocă și de compensare și mecanismelor de finanțare structurate

12. Pct.4 - 11 nu aduc atingere următoarelor competențe ale Băncii Naționale, în calitate de autoritate de rezoluție:

12.1. de a proteja orice tip de acorduri care pot fi încadrate în una dintre categoriile de la art. 268 alin.(1) lit.(a), (c), (d) și (f) din Legea nr.232/2016 și care sunt protejate în cadrul procedurii obișnuite de insolvabilitate a unei instituții de credit de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau de anularea activelor, drepturilor și obligațiilor care intră sub incidența acestor acorduri în temeiul legislației privind lichidarea instituțiilor de credit;

12.2. de a proteja orice tip de acorduri care nu intră în domeniul de aplicare al art.268 alin.(1) din Legea nr.232/2016 și care sunt protejate în cadrul procedurilor obișnuite de insolvabilitate de o separare temporară sau pe o perioadă nedeterminată, de suspendarea sau de anularea activelor, drepturilor și obligațiilor care intră sub incidența acestor acorduri în temeiul legislației privind lichidarea instituțiilor de credit.

13. Banca Națională a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție poate exclude, în cazuri individuale, de la protecția conferită de art.267 din Legea nr.232/2016 contractele de garanție reală sau acordurile de compensare reciprocă și de compensare legate de contracte care includ orice clauză care, în cazul în care o contraparte se află în stare de nerambursare, îi permite unei contrapărți care nu se află în dificultate să facă numai plăți limitate sau să nu facă nicio plată în favoarea contrapărții aflate în stare de nerambursare, chiar dacă aceasta din urmă este un creditor net.

Capitolul VI
Condițiile privind mecanismele de finanțare structurate, inclusiv securitizările și instrumentele utilizate în scopul acoperirii riscurilor

14. Mecanismele de finanțare structurate prevăzute la art.268 alin.(1) lit.f) din Legea nr.232/2016 includ următoarele:

14.1. securitizări în care expunerile-suport au fost clasificate în tranșe și transferate printr-un transfer de proprietate complet din bilanțul inițiatorului către instituția de credit sau entitatea aflată în rezoluție (securitizare de tip „vânzare reală”);

14.2. securitizări prin intermediul instrumentelor contractuale în cazul cărora activele-suport rămân în bilanțul instituției de credit sau al entității aflate în rezoluție (securitizare sintetică).

15. În cazul securitizărilor de tip „vânzare reală”, orice rol exercitat de inițiator în structură, inclusiv în ceea ce privește administrarea împrumuturilor (servicing), oferirea oricărei forme de protecție împotriva riscurilor sau furnizarea de lichidități, se consideră obligație care face parte din mecanismele de finanțare structurate.

16. În cazul securitizărilor sintetice, garanția reală este considerată un drept care face parte din mecanismele de finanțare structurată numai în cazul în care aceasta este atașată unor active

specifice și identificate suficient sau identificabile în conformitate cu termenii acordului și cu legislația națională aplicabilă.

17. Acordurile care constituie o structură de securitizare care acoperă relațiile reciproce dintre inițiatori, emitenți, administratori fiduciari, societăți de administrare a activelor (servicers), administratori de lichidități și contrapărți de protecție pentru credite și swap-uri sunt considerate ca făcând parte din mecanismele de finanțare structurate în cazul în care aceste relații reciproce sunt direct legate de activele-suport și de plățile care trebuie efectuate din veniturile generate de aceste active către deținătorii de instrumente financiare structurate. Aceste relații reciproce includ obligațiile și drepturile legate de activele-suport, obligațiile aferente instrumentelor emise și contractelor de garanție reală, inclusiv tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate, necesare pentru menținerea fluxului de plăți în cadrul acestor obligații.

18. Pct.17 nu aduce atingere competenței Băncii Naționale a Moldovei, în calitate de autoritate de rezoluție de a decide, de la caz la caz și având în vedere structura specifică a mecanismului de finanțare structurată prevăzut la art.268 alin.(1) lit.f) din Legea nr.232/2016, că celelalte acorduri dintre părți menționate la pct.17 precum acordurile de gestionare a împrumuturilor, care nu sunt direct legate de activele-suport și de plățile care trebuie efectuate, fac parte dintr-un astfel de mecanism de finanțare structurată.